

עין משפט
בח:

ש א מוי סיה חלל מביה
 הליו סמג עקן פג
 כ שיע חרמ (כר קלה סעי
 נ) וסר רג סעי א
ש ב מיי שס פ"ג הל"א
 סמג שס טו"ע שס סעי
 קלה סעי א:
ש ג ד מוי פ"ט מלל
 מביה (הל"א) ודל"ב:

מוסף רש"י

[illegible]

תום' ר"י חזקן

[illegible]

בח:

ועלמה הו' חליפין ולא מטבע אח' לאשמועין דיקא נ"י
אח' לאשמועין כ' חצי כ"ל ה"ל למיתני כ"ל החליף
ו' ומשני ה"ק וכו' ותרמי אח' לאשמועין נקט כריש
ר' אשמועין שאר מטלטלין ופירי נמי כ' כל מיד דלא הו'
קרי ליה לענין חליפין
ויר' שכיחי נקט פירי ולא
דוקא כ"ל החליף שור
נצטר שור צפרו וכו"ש שור
השני ודמי לכלל שמחתהש
לרב ששור דלמחר פירי
פין איכא לתרוזי כולה
פין למחר דסליק אשתמין
ן למחר דתרתנין כל הינשום
תף לזכר למחר דהס"ד
קרי למחר חליפא דהס"ד
י' דמיים שהם כחליפין
יחזין חדא הוא ובמטבע
ק' כל הנעשה דמיים כחחר
צבע פטמים שדמים קוות
פין דנעל ואף כשנעטוהו
י' כ"ל החליף דמי שור
חמר מכל לו שור כמנה
וחי' לו המנה אחר לו
י' פרה ליתן דמייו אחר
הו' לו כמנה אחר לו מוכר
ותו' שאח' חי' לו נחומים
מעות הללו קוים כל' א
שעה כחליפין עכ"ל ויש
א' של שמוע' זו כשטור
רשי דר"י ורב ששם פלגי
א' כגון פירות ממח' או
לא כשאר מטלטלין ומוליכין
לא כח' דמי' דס"ד מעיקרא
ומינין השתא מיתוקמא כר"י
דהו' הוא כשאר מטלטלין
פין ח"כ בשור ח' קאמר
חליפין ולאו מילתא היא
מחורב' בפרה הכה

דאמר קרא נעל נעל אין מידי אחרינא לא משמע
קרא נעל אבל כל דבר אחר אפילו שור מי לא עבדי חליפין
מקימי מי זה והואל דפקה דקדמך ר' יוחנן נעל אין
לא נעלל דהיינו כלים משתמשים בהם וסור ומוזר ופייסו
משפין חליפין אפי' למדי פיר לא עבדי חליפין ומטעם
דקס דמנו לכלים הואיל משתמשין בו והו' מוז למלאכה
דמירק ר"ג דאמר פירי לא עבדי חליפין כולה סוגיא
דקס דמירקא כמו שפי' בקוטרם אבל לרבי יהודה דאמר
אמי שפיר אפילו לא עבדי חליפין כולה סוגיא דקס
משני ה"ק ר"ג דש דמיר סתן כחליפין והשתא מיחא ליה
מיערקא ולמאי דלוקינא ששתא אבל לפי' הקוטרם קשה
חוק פירושו דגוף הסור יגוף הסרה היינו פירות ועליו
דפיר לא עבדי חליפין א"כ קשה דהא סתן פסקה הסור
המחליף פרה בחמור וילדה וכו' אלמא קוטר האחד
גביר וסין שפיר חליפין בחמור ופסה ומיחו מליני למדמי
לא עבדי חליפין מפני דמי פסה בחמור וקאי וילדה אחמור
קשה ל' דמנן פקן הוכח (סד דף ע"ג) פתח בכמה בן
בכמה בן בן וקמיני דקני לה לחמור נמצאת בן
דקא שור שור הוא דמשנין פירי אבל שור ומוזר גופייהו
דפירסתי עולי: **שמיא** יאמר זו נשיאיה גמירי בעליה.
אמאי ערקו קייתי מעות חסד לחמוראית לגמיר ומטעו
וכה קוטר מעות הוה סתן לתקוי שיקט מעותם
השתא לא מיערקא קייתי דאורייתא לגמיר וליכא נמי למי
חיל' דשמיא לפעמים היה הלוקח מושך החיטין ואי לא קני
אין קויות לפעמים יתן הלוקח מעות למוכר קודם
לל הפחות יהא המוכר כשומר חנם דמעות וכספים אין

[illegible]

האשה נקנית פרק ראשון קידושין

כיון שזכרנו כו'. אם נתנו בתורה
בעל המקח את זה ואשמו
דאע"ג דליחנהו כלי אלא
אחא לאשמועינן: דיקא נח

כיון שזכה זה נתחייב בחליפין ⁶דיקא נמי דקתני כיצד החליף שור בפרה או חמור בשור ש"מ ולמאי דסליק אדעתין מעיקרא דמטבע נעשה חליפין מאי כיצד ה"ק ⁷פירות נמי עברי חליפין כיצד החליף בשר שור בפרה או בשר חמור בשור כיון שזכה זה נתחייב בחליפין הניחא ⁸לרב ששת דאמר פירות עברי חליפין אלא לר"ג ⁹דאמר "פירות לא עברי חליפין מאי איכא למימר ה"ק יש דמים שהן בחליפין כיצד החליף דמי שור בפרה או דמי חמור בשור מ"ט סבר לה כר' יוחנן דאמר ¹⁰ידבר תורה מעות קונות ומה מטעם אמרו משיכה קונה גזירה שמא יאמר לו נשרפו חישך כנעליה מילתא דשכיח גזרו בה רבנן ¹¹"מילתא דלא שכיח לא גזרו בה רבנן ולר"ל דאמר משיכה מפורשת מן התורה הניחא אי סבר לה רב כר' ששת דאמר פירות עברי חליפין מתרין כרב ששת אלא אי סבר לה כר"ג דאמר פירות לא עברי חליפין ומטבע לא קני במאי מיקי לה על כרחך רב ששת ס"ל: **מתני'** רשות הגבוה בכסף ורשות ההדיוט בחזקה ¹²אמירתו לגבוה כמסירתו להדיוט: **גמ'** ת"ר כיצד רשות הגבוה בכסף גזבר שנתן מעות בבהמה אפ' בהמה בכסף העולם קנה ובהדיוט לא קנה עד שימשוך כיצד אמירתו לגבוה כמסירתו להדיוט האומר ¹³ישור זה עולה בית זה הקדש אפ' בכסף העולם קנה ¹⁴בהדיוט לא קנה עד

ליה דלוקא לא טרח לאזיל
 אשכח להי אוקמיניהו ברש
 לחזור אם תמיקרו ליעמס
 שחר נתינת מעות במקח: פ
 שחר: דכל: פאסיק מפורסמ
 לא שריחא מדשיחא: הניחא
 שאין כלי נעשה חליפין
 דאוקמינהו דאח אחא לא
 דלמר נעל דוקא דלא
 דיעמא ים דמיס שהס בחליפ
 דאוקמינהו ר"י היי מתוך
 בין לחאי דאוקמינהו. ים
 ואמר פלונתא דר"ג ור
 ותולדין שטות הכותב
 דאוקמינהו השחא מיוקמא
 ולא מילתא היא דטעמא
 נעלם מלך מדי אחרתא
 דאוקמינהו שטות טעמא
 וזרעא עבדא דבטלה' שהס
 כנבוס בכקפ. גנח' מפס
 אמירו לבבוס כו'. מפס

ושורן במסר שזה קנה אצל מלוחו והאוי
 וטור וראו. וליתא כסר שכתבנו בהאי
 מעותיה להוציאם, אבל נחתיים מהתם
 גזר חכמים, ואית דמפרשי מפני זא
 ואפי' דהא' אוקימנא ליה. ורס"ד
 אמוני' נהיה' אלא שכי' אל גזר בו
 אינן קונות. הילכך אל מצי' לסימר ופ
 חליפין. כתב בעל השלשמה אל
 והואיל וגבי הדיוט אס' חזר בו הלוקח
 אבל מוכר אצו יכול לחזור בו ואפיל
 ביטויא אשכנח בה מרגינא ואמטוי
 ג' ע' אל מצי' לומר דש' דחיס ש

מסורת הש"ס

[illegible]

זוסף תוספות

[illegible]

ש' ר"י תזקן (המש)

ממנו לא כיש [בכחור יט]
שעפרו חציון. לא
אצלנו. והתקטן והתקטן דיעם
לסיחור טרם לאצולנו. והא
אמרנון במקום ולקמן [שס]
לך ק. עק הרים של
ולן שדן מחמת כבד שהולו לו
[יטו] ודקא שאינו מצד [אז]
השור. והתקין מי פשוטו,
למכא את עיניהם חלמוד
השכח את קנה מיד עיניהם ומצד
[יטו] ודקא חציון ופיר [יט]
אז אבי הדינו אינא מי שפד
א. והא דיעם שפדא למס.
דידא כוסן פ' יטור דובן
יחיה לנבזה מסירה להדיס.

חליפין ללוקח במשיכה
חליפין במטלטלין ולמחר
למלא הו חליפין ולא מעט
עצב עת לאשמועיך מאי
לחמתי כדל חליפין עמות
ה' ק' כו' חרמי אחא
מן נקט בירשא מעטע והדר
שאר מטלטלין ופירי נמי
מזרי דלא הו כלי פירי
חליפין ומשום דמזרי שכיב
ירי: עבדי חליפין. עשיין
יפין ולא חמרינ נעל דוקא
דאשמועיך וי' לטעדיק
עלי: משמתינן ב' הניה
א. איכא לתרוי' למחתיין
ד' דס"ד מעיקרא בין למלא
כל הנישום: אלא לר' י
למלא דמ"ד מעיקרא וכל
אוקומנה נמי ליחא. פלוגתא
ד' ור"ג בפרק הובב ור"ה דף
ק י' דמי שכן כחליפין
עסקיין חקדא מילתא קא
דקיינן ור"ק א' האמר
אחר דהיינו מעטע פעמיס
קויס כמו חליפין דעל וקא
בזרות חליפין: כדל
מי שור פרה. מבר לו שור
ושבו ומחמיס לו זה המנהג
המוכר יש לך פרה ליחא
ז' קן שמאל לו במנה אף
לו מוכר השור הרי עמות
אייב לו בנמוס לך דדמיין
ללו קויס בלא משיכת פרה
דכליס: מאי טעמא. שאני
מעות: סבר לה. תמא
ל' ויחנן אחר כ' ומשיכה
ליחא: טמא יאמר לו
עשות נשרפו חייך אי מתרמי
בשריפתא אפסיד ולא בהלכתא
השריפה עליו והשכר
אליהו: במלתא דשכיבא
יחא. שיה אייב לו דמיס
מא קנה מיד עמיתך וי' ש
כר שש. דשאר מטלטלין
אין כר שש כל הנישום
א' אי סבר לה כר כר
לא קני. לר' י' מדאורייתא
מדאורייתא במלתא דלא שכיב
בין לדסקין אדעמין מעיקרא
לא שמועו וז' בטיטה אחריה
דוק אלא בשאר מעיקרא
יק אדעתא מעיקרא דלמלא
המודה הוא בשאר מטלטלין
בהובב (דף י"א.) דברא קר
כר שש מקליס לך דרמי
יפין משום דרעמיה אגורא
ה ואיהי כלום: מתני' רשומ
דש קות: בחוק. משיכה
גב' בבבסא. קרן צבורי
עד
דמאי למיהדר ציה כל כמיה
דין בעליה וי"ל השתא ממיה
דין בעליה וי"ל דלמא ליכא
דין למימר נשרפו מעשיך: א
משו

קני לה, אלמא כל היכא ולא ה"ב
אית מרצחין רהמם בצבוב שנתח
בין ויתנו ומכמות בעין זב וקני, (הקני)
משך עדיין השור כשנתן לו הפרה ב
הקני דאך מטבע עשה חילוק, אפי
ה"ב וקני הרבה מן (החידוש). מפורש.
* אלא על כרחיך כרב ששת סברא
כך הוציא חזק מנות אחר חזר
גבר אין חזר וכדמשמע מסיף
ת בראיתא ברש נוחלין (כ"ב קלג, ב)
ואמר לה בדבותה על השיימה ת